

25. SRPNA

H U N Á S

ZPRAVODAJ XXX. JIRÁSKOVA HRONOVA

JEDNÝM DYCHOM o súčasnej slovenskej dráme

Ozvena a záujem, s akými sa v posledných rokoch stretávajú na česko-slovenských javiskách Karvašove hry, svedčia o tom, že dramatikom číslo jedna na Slovensku je práve tento plodný, v Bratislave žijúci dramatik. Takmer ilegálne vstúpil do dramatického diania na Slovensku za tzv. Slovenského štátu a čoskoro nato spolu s niektorými inými súčasníkmi prišiel s myšlienkou postaviť slovenskú drámu na nové, moderné základy. Cez hry zhrnuté dnes do zbierky Slovo o vojne (Meteor, Návrat do života a Bašta), cez komédiu Ľudia z našej ulice a hry Srdce plné radosti a Pacient stotrinásť prebojoval sa do popredia literárnedramatického diania komédiou Diplomati a drámou Polnočná omša.

Dost výnimočná osihotenosť Petra Karvaša v slovenskej dramatiky nie je náhodná: starší slovenskí dramatici a niektorí Karvašovi literárni rovesníci akoby sa boli v poslednom období zľakli úloh, ktorými ich moderná dramatika zavalila, a príslušníci mladej generácie na úroveň dobrej dramatiky ešte jednoducho nedorástli.

Nové mená v slovenskej dramatiky sa však aj napriek tomu vo vedomí diváka pomaly ale celkom bezpečne udomácňujú. Svedectvom toho je celý rad inscenácií pôvodných hier v posledných sezónach a inscenácie pripravované v sezóne budúcej. Uviedla sa napríklad Váhová dráma V tmavých horách pramene, Solovičova komédia U nás taká obyčaj, Kákošova veselohra Vietor do tváří, Debnárikov Zlatý veniec a Severova psychologická dráma Vlak nečaká. Pripravuje sa Bukovčanova veselohra Hľadanie v oblakoch a nová Karvašova komédia Zmŕtvychvstanie deduška Kolomana. Na uvedenie čaká celý rad nových hier, z ktorých pozornosť si zasluhuje Gejdošova dráma Dva staré zvony, Egriho hra Vždy sa môžeš vrátiť, dve Skalkove komédie, viacero hier Juraja Severa a mnohé ďalšie. Pokiaľ ide o umelecké hodnoty a formálne výboje autorov, zvláštnej pozornosti si zasluhujú práve hry Juraja Severa, ktorý prešiel viacročnou internou literárnou predprípravou, než sa ako neznámy autor dostal spomínanou hrou Vlak nečaká na scénu Štátneho divadla v Košiciach.

Nevýčíslenou zostáva v tejto stručnej informatívnej poznámke spolupráca divadiel s autormi na hrách, ktoré ešte nie sú hotové a z ktorých viaceré sľubujú novosť slovenskej socialistickej drámy. Je ich dosť a treba iba veriť, že v dohotovených verziách vyslovia umné, umelecky závažné slovo o živote.

ANTON KRET

ZA UPEVNENIE IDEOVEJ JEDNOTY
ČESKÉHO A SLOVENSKEHO OCHOTNÍCKEHO DIVADLA

Pozdrav ze zahraničí

Návštěvníci loňského a předloňského

Jiráskova Hronova si jistě vzpomene na našeho milého zahraničního hosta Alberta Fucka z NSR.

Pan Fuck, který je předsedou pokrokového západo-německého ochotnického svazu Verband für Heimat und Volksbühnenspiele v Bochumu, byl pozván i na letošní JH. V těchto dnech obdržel přípravný výbor Jiráskova Hronova od něho dopis, v němž se omlouvá a velmi lituje, že nemůže k nám zavítat. Je zaneprázdněn přípravami na slavnosti svého svazu, které budou 3. a 4. září v Mülheimu v Porúří.

Pan Fuck ve svém dopise dále hovoří o pevném úsilí Verband für Heimat u. Volksbühnenspiele pomáhat řešit současné problémy na mírové základně. V tomto svém snažení pokrokoví ochotníci NSR neustanou, i když jsou některými jinými divadelními sdruženími napadáni, že mají přílišné styky s Východem. Pan Fuck k tomu podotýká, že i kdyby snad byli mezi ochotníky NSR v tomto úsilí zcela osamoceni, budou mít mnoho přátel na celém světě a k nejlepším z nich počítají ochotníky z ČSSR. — Z další závažné části dopisu citujeme doslovně:

„Především pro nás platí usilovat všemi možnými silami o mír ve světě a o vzájemné dorozumění mezi národy, a proto, milí přátelé v ČSSR, slibme si znovu: budeme nadále upevňovat styky s ČSSR, jelikož právě lidové umění může zkvétati jedině v míru. Prohloubení našeho vzájemného přátelství musí mezi pracujícími z ČSSR a Německé socialistické republiky nadále pokračovat, neboť si chceme vzájemně pomáhat a především hájit mír. Nechť i letošní ochotnický festival v Hronově dalším zvýšením umělecké úrovně a hledáním nových cest a pracovních metod posílí další výstavbu socialismu. Tím prospějete nejenom sami sobě, ale pomůžete i našim pokrokovým lidem v Německu.“

Se srdečnými ochotnickými pozdravy starého přátelství

Váš ALBERT FUCK“

Má se vrátit do života KARVAŠŮV NÁVRAT DO ŽIVOTA?

Je jisté celkem běžné, hraji-li se na Jiráskově Hronově nejméně dvě hry Aloise Jiráského. Méně běžné však je, hraji-li se dvě různé hry jednoho současného autora, jako je tomu letos, kdy se na jevišti Jiráskova divadla v jednom týdnu objeví Karvašův „Návrat do života“ a Karvašova „Půlnoční mše“. „Půlnoční mše“ patří dnes mezi nejhranější hry nejen na Slovensku, ale i v českých ochotnických souborech. „Návrat do života“ je v českých zemích téměř neznámou hrou. Patří mezi první práce mladého, nesporně nadaného autora, který v průběhu třinácti let dospěl k pronikavé analýze slovenského měšťáctví v „Půlnoční mši“.

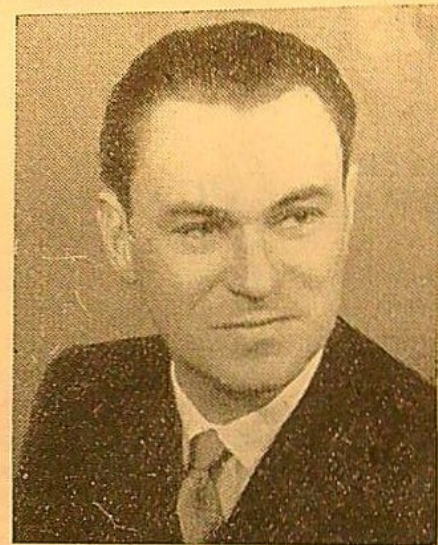
V roce 1947, kdy byla hra poprvé inscenována na jevišti Slovenského národního divadla, vzbudila velký ohlas u diváků. Karvaš si vybral námět velmi blízký citům obecnosti: návrat lidí z koncentračních táborů, jejich tápání v životě, jejich první setkání se svobodou a jejich střetání s lidmi, kteří v době, kdy je vládl po „appelplatzu“, žili relativně v klidu a blahobytu. To je první plán hry, na kterém se Martin, bývalý primář chirurgického oddělení nemocnice střetává se svými bývalými kolegy-lékaři, kteří chtějí, aby se vrátil ke své práci. Martin, nalomený koncentrací, nevěří, že se bude moci ještě někdy včlenit do normálního života, nevěří, že bude moci být ještě kdy lékařem, protože: „Epocha medicíny nemůže být zároveň epochou koncentráků“. Duševní stav, ve kterém se hrdina hry, Martin, nachází, je však podmíněn ještě vztahem k jeho ženě Marii, která se také vrací z koncentráku. Tento vztah muze k ženě, kterou si postavil na nejvyšší piedestal a učinil z ní smysl života, dozrává v krizi, když se z Martiných úst dozví, že to byla právě ona, která prozradila jeho i jeho druhy.

V druhém plánu hry dominuje postava Vincíka. Zde se Karvaš poprvé dotkl toho, co dal do podtitulu své další hry „Lidé z naší ulice“ — podílu práce na polidštění člověka. Vincíček přichází z koncentráku s Martinem, sice také poznamenaný, ale nezatížen intelektuálními pochybnostmi o smyslu života. Chce žít a chce si nahradit léta strádání proletářského chlapce i léta protřpení ve fašistickém koncentráku. Zpočátku mu stačí, že mu srdce bije. Nezátežuje se přemýšlením o budoucnosti. Nasýtí se a vyspat se považuje za vrchol všeho štěstí. Teprve, když před ním padne dělník, který odstraňuje trosky po zbombardovaných domech a on nastoupí s vrtačkou na jeho místo, teprve, když u této vrtačky pochopí, že ho nikdo k této práci nenutí, že je to jeho svobodná vůle, že to nedělá pro dozorce Schnitzlera, který by jej obuškem tiskal po hlavě, ale pro sebe a pro ty kolem, stává se Vincíka skutečným, svobodným člověkem.

Právě tato postava Vincíka, nezatížená psychologizováním, nezastřená romantičností moderních rozervanců, je to nejživější v této

do značné míry vykonstruované hře, kterou velmi komplikuje značně problematický příběh Marie, tajemné ženy s velkým Z, která dovede Martina k tomu, aby se zase vzchopil a konal povinnost lékaře, když ho před tím svým doznáním div nedonutila, aby si prohlávil hlavou kulku z revolveru. Příběh, který zůstává naprosto nedořešený.

Od premiéry prošla hra úpravami, které ji sice zjednodušily, nicméně nijak neodstranily základní problémy celé její koncepce. Vrátil-li se k ní opět po letech ochotnický soubor, dá-

vá nám alespoň možnost, abychom se hrou hlouběji zabývali, jako bychom se měli zabývat mnoha hrami, které v uplynulých patnácti letech promluvíly — třeba ne vždy dokonale — k živým problémům současnosti.

V. SOCHOROVSKÁ

Diskuse k slavnostnímu večeru

nebyla oficiální, ale poučná. Co to je divadlo poezie? Jaká hlediska uplatňovat v této zvláštní oblasti umění? Jak rozumět požadavku jednoty stylu, jak sladit všechny výrazové prostředky? Jaká je hlavní funkce živého uměleckého slova v agitaci?

Na všechny tyto otázky pochopitelně nemohla včerejší beseda se dvěma divadly poezie — z Náchoda a Trenčína — najít odpověď. Škoda, že podnětná beseda, vedená členy pracovního kolektivu, s. Rektorisovou, s. Haladou a s. Bilým, neměla charakter obvyklých diskusí za účasti širokého ochotnického pléna.

SLOVA K ZAMYŠLENÍ

V podmínkách pro naše předchůdce sotva představitelných, pokouší se naši ochotníci ze svých nejlepších sil naplnit skutkem jejich sny. My jsme ta šťastná generace občanů, kteří prožili a spoluvytvářeli v Československu léta 1945—1960, dobu, kdy byla v našem státě definitivně zakončena (slovem Marxovým) „praeistorie lidstva“. A jsme současně tou generací ochotníků, která prožívá a spoluvytváří obrovský přerod našeho ochotnického divadla od malicherného a maloměstského hraní si na mistry k ochotnickému divadlu nového, socialistického typu. Od „Madlenek z hájovny“ k Hikmetovu Damoklovu meči, od hajného, který v lese usnul, ke Gorkému a Pogodinovi, od bezduchých operetek ke Karvašově Půlnoční mši, od paní lékárníkové a milostivé paní doktorové, které si k nadšení svých ctitelů a příbuzných zahrály po dva večery na Gretu Garbo, až k balíčkové a chemičkám nár. podniku Léčiva v Modřanech, členkám brigády soc. práce, které se svým estrádním programem jezdí rozdávat lidem radost po desítkách vesnic, až ke Karlu Kvardovi, nositeli vyznamenání „Za vynikající práci“, který napovídá v pražském souboru Vagónky-Tatra, v jednom z těch kolektivů, které byly vyznamenány za 15 let budovatelské ochotnické práce.

Činnost v ochotnickém souboru je stále lépe chápána, hledají se nejen bohaté formy této činnosti, ale i vnitřního života kolektivů.

JIRÍ BENEŠ, na celostátním aktivu divadelních ochotníků

hronov

NA STRÁNKÁCH TISKU

Téměř každý den, otevřete-li některé noviny, najdete v nich články z průběhu letošního XXX. JH. Ochotnická přehlídka je v letošním roce opravdu pozorně a pravidelně sledována našim tiskem.

Všechny přední listy vysílaly do Hronova své zvláštní zpravodaje, kteří jim posílají pravidelné informace. Všechna představení jsou v nich vesměs kladně hodnocena, samozřejmě s určitými výhradami.

A nejsou to jen představení, kterých si noviny všimají, jsou to i kroužky, plenární diskuse a byl to především celostátní ochotnický aktiv.

Podle zběžného výpočtu vyšlo do dnešního dne na stránkách našeho tisku něco přes šedesát článků a článků s hronovskou tematikou.

Je opravdu potěšitelným zjevem, že náš tisk, a s ním i představitelé našeho kulturního a politického života, věnují slavnostní přehlídce ochotnického divadla takovou pozornost. (hě)

Slovo o souboru 2 MAKYTA V PÚCHOVE

Poznáme ich. Takmer všetkých. Vždy usmiate a veselých manželov Čibenkových, Vilka Hodoňa, Jožka Belloviča, Štefana Mariniča i starostlivého otca súboru Štefana Maku. Ozaj, ten ich otec, to je zvláštnosť v našom ochotníctve! Riaditeľ Domu osvetly vzorne spolupracuje s Červeným kútikom. Vždy sa zhodnú. Ozaj prečo? Lebo ČK Makyta v Púchove a Dom osvetly sa denne stretávajú, radia, pomáhajú si.

Preto si Štefan Mako, riaditeľ domu osvetly a člen súboru za vzornú prácu zaslúžil čestné uznanie ministerstva školstva a kultúry a zlatý Tylov odznak.

Púchovskí ochotníci prichádzajú do Hronova za svojej pätnásťročnej činnosti už štvrtý krát. V roku 1949 sa predstavujú Katajevovou hrou Zázrak v pustatine, v roku 1953 Natáľkou z Poltavy a roku 1958 Profesorom Poležájevom. Patrí istotne zásluha tomuto súboru, že na Jiráskove Hronovy prinášal sovietske hry.

A teraz sa nám predstavuje staršou hrou Petral Karvaša Návrat do života. Všetličo by sa dalo povedať o tomto súbore, čo môže byť príkladom pre mnohé naše súbory. Najviac si treba cenit systematickú a cieľavedomú prácu. Púchovskí nikdy nehrali len pre súťaž a prehliadky. Ba režisér súboru Alexej Čiběnka nám prezradil, že vôbec nerátali toho roku s účasťou na jubilejnom Jiráskovom Hronove.

Tešia sa na známe obecnstvo v Hronove, na mnohých známych a priateľov, ale najmä na svojich patrónov - baníkov z Dolu Jána Švermu zo Žacléňa. Štyridsať ich príde na večerné predstavenie v Hronove. A v sobotu zahrajú Návrat do života pre svojich milých priateľov priamo v Žacléři.

A nakoniec niekoľko slov aj o závode, o púchovskej Makyte. Čo tam robíme? Šijeme krásne šaty. Naše šaty poznajú náročné dievčatá a ženy nielen v našej republike, ale sa nimi môžeme popýšiť aj v Sovietskom sväze, hrdó hovorí najmladšia členka súboru Grétku Klusová, návrhárka, členka jedného z dvanástich Brigád socialistickej práce. Viete, náš závod, to je závod žien. Je nás tam 88 % a každý muž je nám vzácny. Preto aj tak radi máme všetkých mužských členov nášho súboru. A najmä tých, čo už 15 rokov sústavne pracujú v našom súbore.

Už sme museli končiť, lebo súdruh režisér volá členov na skúšku v náhodskom divadle.

A ešte poslednú otázku. Nemáte trému z Hronova? - Trochu, odpovedá Milka Čibénková. Ale ... no, držte nám palce! (mj)

Snímek z Karvašova „Návratu do života“
v provedení ČK Makyta, Púchov

Čo ma v Hronove prekvapilo

Hronov je miesto kontrastov, jak v repertoári, tak v počasi. No Hronov je predovšetkým miestom teplého ľudského ovzdušia. Po príchode do Hronova nebol som nijako nadšený. Dostal som takú ľadovú sprchu, že som kýchal tri dni. Nálada moja sa však hneď zmenila, keď som sa stretol s príjemným správaním zamestnancov Turistu. Ďalším príjemným prekvapením pre mňa a ostatných kamarátov zo Slovenska bolo to, že pán Michálek, u ktorého sme boli ubytovaní v chate, nám s veľkou ohotou šiel v prudkom daždi vziať naše slušne veľké zavazadlá na staniciu. To horšie ja vo mne však mi kdesi v kútiku duše šeptalo: „No, to je len na začiatku. A potom, nie sú všetci takí.“

S takýmito myšlienkami som šiel do bufetu - samoobsluhy na námestí. No, i tu som sa stretol s príkladnou ohotou. A tu ma popadla akási šialená myšlienka: Musím sa stretnúť v Hronove s neochotou. Nemal som peňazi a je tu mnoho pekného tovaru. Nuž, reku, idem kupovať bez peňazi. Na dobierku mi to iste nedajú. A predstajte si dali mi tovar bez všetkého na dobierku. Dohodli sme sa na termíne. Vybral som si košelu č. 39. Krk mám síce tenší, no, č. 38 nemali. O 3 dni som sa išiel presvedčiť, či mi tovar dľa dohovoru pošlú a tu ma stihlo ďalšie milé prekvapenie. „Dostali sme tovar“, hovorí usmievavá predavačka „a tak som si myslela, či by pre vás nebola lepšia č. 38.“ Nuž od prekvapenia mi naozaj bolo všetliako. Čert vo mne však nespál. „Takito príjemní ľudia budú asi len v Hronove“, myslím si. Šiel teda som do Náchodu. Zase to isté. To horšie ja, bolo vo mne sklamané. Po prestavení som si chcel zatancovať. Čosi mi našepkávalo: „Uvidíš, že nebudú mať miesta.“ Prišiel som do Sokolovne - plné. Prišiel som do Slávie - všetko obsadené. Prišiel som do Radnice - stav beznádejný. To horšie ja vo mne jasalo, ale mne bolo smutno, lebo mal som ohromnú chuť zabaviť sa. Keď som sa aj s kamarátom s. Kardošom poberal z Radnice preč, zastavil nás sympatický čašník s. Šrol Alojz a hovorí „Co se vám stalo, soudruzi, že jste tak smutni?“ „Chceli by sme sa zabaviť“, hovorim, a „nemáme miesta.“ „Počkejte soudruzi, hned to bude.“ - A bolo. Dal nám najlepšie miesto v Radnici. - Prišiel som k lekárovi. Poukážku som nemal. Musel som však ísť lebo tesné topánky mi nohu tak doriadili, že k môjmu krivaniu mi už len palica chýba. Zloduch vo mne zase jasal. „Uvidíš, že fa bez poukážky neošetří.“ Keď som neistým hlasom lekárovi povedal, že som účastník Hronova, ale že poukážku nemám, hodil so smiechom rukou a veľmi ohotne ma ošetril.

Nuž som naozaj príjemne prekvapený a dojatý. Z tohoto miesta ďakujem v mene svojom a v mene svojich kamarátov zo Slovenska, celému Pripravnému výboru za dôstojné pripravenie XXX. Jubilejného JH. Ďakujem srdečne i všetkým ostatným za nezôbuhdnuteľné chvíle v Hronove.

F. HERMAN

Příklad MAKYTY PÚCHOV

Divadelní soubor ČK Makyta Púchov si vytýčil na počest 15. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou pracovní závazky.

Ze závazků zpracovaných do 25 konkrétních bodů vyjímáme:

- V roku 1960 naštudujeme 4 divadelné hry pro dospělé a 1 pro mládež a 3 hry bábkové.
- V roku 1960 odohráme celkom 30 divadelných predstavení v mieste svojho pôsobiska a na zájazdoch v obciach okresu. 6 predstavení bábkového súboru.
- Uskutočnime 6 vystúpení profesionálnych divadiel na našom javisku s hrami, ktoré tématicky doplnia náš repertoár.
- Budeme odoberať všetky novovydané divadelné hry DILIZOU a tieto budú jednotliví členovia študovať.
- Budeme vysielat zástupcov divadelného súboru na krajské, celoslovenské a celoštátne prehliadky ochotníckeho divadla.
- Budeme odoberať pre študijné účely odborné divadelné časopisy: Slovenské divadlo, Divadlo, Ochotnícke divadlo, Ludová tvorivosť a Film a divadlo.
- Umožnime niektorým členom nášho súboru absolvovanie odborného školenia. Režisérka nášho súboru dokončí diaľkové školenie pre režisérov.
- Za účelom zlepšenia javiskovej reči členov nášho súboru uskutočnime súťaž v umeleckom prednese poézie.
- Založíme vlastnú divadelnú odbornú knižnicu.
- Zariadíme navoľvubudované herecké šatne.
- Prevezmeme patronát nad divadelným súborom OB v Dohňanoch.
- Určíme 5 členov súboru ako inštruktora na pomoc dedinským súborom, a to pro obce: Streženice, Dohňany, Lysá, Mestečko a Led. Rovne.
- Dohodneme, aby nad našim súborom prevzal patronát a bol nám pridelený inštruktore niektorého profesionálneho divadla.
- S každou naštudovanou divadelnou hrou navštívime obec Dohňany, kde má náš n. p. patronát nad JRD.
- Umožnime 2 dedinským divadelným súborom vystúpenie na našom javisku.

NEDĚLNÍ STŘEDA

Navzdory všem kalendářům světa byla včera v Hronově neděle. — Jediný z patnácti dnů, kdy nikdo nespěchal do kroužků a nikdo nestál frontu na snídani. Nevývratelná Slavie měla jedinou možnost vzepít se smrti udušením a nasát čerstvého vzduchu do temné krabice svého stuchlého sálu. Reproductory na stěnách si připadaly hloupě, protože dnes nepromlouvaly moudrými řečmi. Diskutéri totiž vyseďovali v parku a opakovali si v Zaorálkových Lidových rčeních, zatímco členové prackolu psali domů, že už to, zaplaťpámbů, brzo skončí.

Byl pěkný den a odpočívalo se. Bylo možno vyjít za město, protáhnout tělo a uvědomit si najednou, že má i jiné části, než jen ty, které tady jednostranně používáme k diskusím a — s prominutím — k sezení. Bylo volno. Pracovní ruch třicátého jubilejního konečně nikoho nerušil.

☆

Dva autobusy vyjely po ránu na broumovskou silnici a vezly houf návštěvníků na výlet. Protože to letos nešlo ještě zařadit ani na Mars, ani na Venuši, jelo se prostě jen na Hvězdu. Na tu obyčejnou Hvězdu. Ne — na tu krásnou. Hvězdu, z níž obhlídneš taky skoro celý svět. Ale vždyť ji všichni znáte. Je to prostě ta první Hvězda, na níž už před stopěti lety byla postavena hospoda.

☆

Mlčeli, protože si řekli, že dnes nebudou mluvit o divadle. Šli spolu lesem, jenž jim vdechoval vůni silice do vlasů, prošli kulisami skalního divadla a stoupali vymletými schody Supiho koše. Jako mozolnatá dlaň se před nimi otevřela broumovská kotlina. Byla tichá a nehybná. Jen po žlutých deskách polí lezly kombajny jako brouci a tiše bzučely.

Konečně promluvíli: Naučíme se někdy dávat lidem takové divadlo, aby v něm byla obsažena celá tato země a všechna její krása? (tz)

• • CO VY NA TO? • •

EVA DVOŘÁKOVÁ je posluchačkou pražské AMU. Zastihli jsme ji v Divadelním klubu, kde právě zodpovídala dotazy slovenského návštěvníka. O své práci a svých dojmech z letošního JH nám vyprávěla:

„Jsem na Jiráskově Hronově již podruhé. Ponejprv jsem zde byla v roce 1958. Neměla jsem tehdy peníze, abych si mohla dovolit čtrnáctidenní

pobyt v Hronově, a proto jsem brigádnicky nastoupila jako servírka v hotelu Sokol. Nesmírně miluji divadlo, a tak se nedivte, že jsem tehdy byla ochotnickým festivalem přímo nadšena. Letos jsem zde s dalšími kolegy z AMU a pracujeme v Klubu, dále pomáháme v Divadle hudby a i jinak programově, kde je to potřeba. Srovnat předloňský a letošní festival je pro mne značně obtížné. Tehdy jsem byla víc citově stržena hronovskou atmosférou a letos se již snažím vytvářet si vlastní kritické stanovisko. A i to je pro mne dost obtížné, i když dnes mám už větší přehled. Stále ještě nemám k dokonalému ověřování dost zkušeností a pohotovost k vyjádření toho, co cítím. Myslím, že byste měli Divadelní klub víc popularizovat. Návštěvníci sem chodí, ale mohlo by jich být mnohem více. No, já vím, že naše pracovní hodiny od 10 do 15 nejsou právě nejvíce vyhovující, ale my jsme je nestanovovali a jistě v případě potřeby by se daly udělat výjimky. —rak.

PERLIČKY

Spisovatel Jaroslav Janovský se vrátil z nemocnice po zahojení ran způsobených padajícím reflektorem při filmování diskuse. Poděkoval plénu za vřelý přijetí a prohlásil: „Kdyby absolventi filmové fakulty nenapáchali na naši kulturu více škod, nemuseli bychom se o její osud obávat.“

Počet návštěv v Hronově roste. Aspoň podle jednoho plakátu na Slavii. Je na něm řeč jednak o návštěvě Komenského, a pak taky o návštěvě Komenského.

OCHOTNICKÉ DIVADLO V ZAHRAŇICÍ

(Z besedy se zahraničními delegáty)

POLSKO

I v Polsku pociťují nízkou úroveň jevištní řeči. Věnují jí mimořádnou pozornost — celý první ročník čtyřletého dálkového divadelního školení.

Vesnické soubory v některých oblastech Polska (Halič) hrají ještě dnes až 55 procent brakové literatury.

Od minulého roku vysílá polský rozhlas pro ochotníky pořady, v nichž popularizuje dobré soudobé hry. Letos bude tato činnost rozšířena o relace televizi.

Celostátní festival ochotníků bude až v roce 1963 jako součást oslav tisíciletí Polska.

IDNES

HRONOV

- 14.30 Rozloučení se souborem na MNV
- 15.30 ČK Makyta. Půchov
- 20.00 P. Karvaš: NÁVRAT DO ŽIVOTA
- 20.30 Sady u Pramenů - diapozitivy
- 21.00 Beseda se souborem - Slavie

NÁCHOD

- 20.00 Studio J. Skřivana, Brno
- V. Petrov: KDYŽ KVETOU RŮŽE

ZÍRA

HRONOV

- 8.00 Práce v odborných kroužcích
- 8.00 Komenského náměstí - Za Jiráskem
- 10.00 Diskuse v plénu poznámka ke hře a souboru - Slavie
- 11.30 Uvítání souboru u divadla
- 14.30 Rozloučení se souborem na MNV
- 15.30 Studio J. Skřivana v Brně
- 20.00 V. Petrov: KDYŽ KVETOU RŮŽE
- 20.15 Komenského náměstí Na estrádě do Žďarek
- 20.30 Sady U pramenů: Slavné monology
- 21.00 Beseda se souborem - Slavie

NÁCHOD

- 20.00 ZK Slavie Fatra, Napajedla
- Peter Karvaš: PŮLNOČNÍ MŠE

Z JH redakční pošty

Jménem souboru činohry i jménem svým pozdravujeme XXX. Jiráskův Hronov. Přejí úspěchy souborům nejen při přehlídce v Hronově, ale po celou dobu jejich další práce. Věřím, že i pracovní porady, diskuse po představení, probíhají letos se stejným záresem, jako tomu bylo vždy a přál bych Vám, aby výsledky Vašich porad znovu prospěly Vaším budoucím inscenacím. Lituji, že se letos nemohu zúčastnit Jiráskova Hronova, ale v našem divadle už začala sezóna. Přijměte alespoň touto cestou mé srdečné pozdravy a upřímné „zdomě vaz!“

Jiří SVOBODA, šéf činohry
Divadlo O. Stibora v Olomouci

Slovácké divadlo, Uherské Hradiště

... Naše divadlo se snaží ze všech svých sil a podle svých možností co nejvíce podporovat soubory lidové umělecké tvořivosti ať už tím, že celá řada členů uměleckého souboru našeho divadla funguje u jednotlivých ochotnických souborů jako jejich stálí instruktoři a poradci, nebo zapůjčováním kostýmů nebo divadelních dekorací těmto souborům a máme opravdu i jinak zájem o činnost ochotníků v naší oblasti. Bohužel Vaše pozvání nám není možno přijmout, neboť termín JH spadá přesně do začátku naší divadelní sezóny. Jinak přejeme jubilejnímu JH plný úspěch, budeme se zájmem sledovat jeho průběh a budeme v Hronově alespoň myšlenkami.

„U NÁS“ — ZPRÁVODAJ XXX. JIRÁSKOVA HRONOVA — Vydává Ústřední dům lidové tvořivosti v Praze spolu s přípravným výborem XXX. JH. Redakční radu řídí Jiří Valenta. Vedoucí redaktor dr. Pavel Vavruha. Výtvarná spolupráce Jiří Zhibo. Technický redaktor Vladislav Vik. — Distribuci provádí OD Náchod. Tiskne Jiskra, tiskařské závody, n. p. Pardubice, provoz 24 Hronov.

Cena 50 haléřů.

N 05-01640